

Underbilag 3.

Med anledning av den danska regeringens förslag till lag rörande tippning har byråchef Svend Halvorsen från Köpenhamn hänvänt sig till Sveriges Riksidrottsförbund och utbett sig vissa upplysningar rörande tippningen i Sverige och dess förhållande till den svenska idrottens organisationer, varvid Riksidrottsförbundet beretts tillfälle yttra sig över tre härnedan uppställda frågor.

Tyder Erfaringen paa, at Tipningen har fremmet en uheldig Spillelyst?

Anm. Tippning är icke ett lotteri i egentlig mening utan bör snarare karakteriseras såsom en *gissningstävling*.

a) Genom tillkomsten av den lagliga, av staten koncessionerade tippningen blev det möjligt för dem, som tidigare ägnat sig åt den icke lagliga tippningen eller som av kostnadsskäl icke ansett sig kunna spela på de vanliga lotterierna, att på fullt laglig väg och för en obetydlig insats deltaga i tippningstävlingar.

b) Det stod från början klart för de flesta, att dessa tävlingar skulle komma att tilldraga sig ett betydande intresse hos den stora allmänheten, för vilken denna form av penningsspel måste framstå såsom folklig och demokratisk genom möjligheten att deltaga även med de obetydligaste insatser.

På många håll — icke minst i riksdagen — kände man stark oro inför tippningens legalisering; man menade, att därigenom skulle uppammas ett ohejdat spelraseri med därav följande samhällliga vådor såväl i moraliskt som ekonomiskt avseende. Erfarenheten har emellertid visat, att dessa farhågor voro i högsta grad överdrivna; numera torde endast ett ytterst ringa fåtal vilja resa några allvarligt menade betänkligheter mot den legaliserade tippningen.

Såsom ett uttryck för den åsiktsförskjutning som inträtt må erinras om att — då tippningsintresset under världskriget tenderade att minska — i riksdagen (interpellationsvägen) höjdes röster för att AB Tipstjänst borde anmodas vidtaga åtgärder, ägnade att stimulera till deltagande i tippning, så att densamma kunde nå samma omfattning som före världskriget.

c) Såsom ett bevis för att tippningsrörelsen icke lockar till insatser, som kunna anses vara skadliga för tippningsintresserades ekonomi, kan anföras, att ett mycket stort antal tippare nöjer sig med en insats på 25 à 50 öre, och att sammanlagt omkring 80 pCt. av tipparna hålla sina insatser mellan 25 öre och 2 kronor.

d) Man torde sålunda vara berättigad påstå, att tippningsrörelsen i Sverige hållits inom sunda former; i någon mån bör detta förhållande tillskrivas den omständigheten, att AB Tipstjänst i sin verksamhet tillämpar vissa restriktiva bestämmelser (exempelvis maximering av vinst, begränsning av systemtippning, förbud för ungdom att deltaga m. m.).

Tyder Erfaringen paa, at Tipningen har fremmet Rekordjageriet?

Vi hava sålunda frågat oss:

Har tippningen framkallat skadliga överdrifter inom idrottsrörelsen och därigenom medverkat till osunda yttringar inom idrottslivet och idrottsutövningen?

Härpå kan obetingat svaras *nej*.

a) Det ligger möjligen närmast till hands för den icke sakkunnige att yppa farhågor för tippningens återverkningar på utövningen av den idrott, som i största utsträck-